

Bună! Numele meu este Daniela Ioniță și sunt studentă, în anul III, la Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară "Ion Ionescu de la Brad"-Iași, specializarea Inginerie și Management în Alimentație Publică și Agroturism.

De ce am ales să studiez, în altă țară, cu programul Erasmus+?

Când am aflat de acest program, mi-am zis că este o oportunitate pe care nu o pot rata și că trebuie să mă înscriu. Fiind o persoană căreia îi place să iasă, întotdeauna, din zona sa de confort, Erasmus era, indubitabil, șansa pe care o așteptam. Ocazia de a studia într-o țară străină, într-o limbă nouă, șansa de a-mi face prieteni din toate colțurile lumii și de a cunoaște o nouă cultură.

Astfel, am aplicat la Universidad Politehnica de Madrid. Povestea mea a început pe 1 septembrie 2017 și s-a încheiat pe 31 ianuarie 2018.

Încă de la început, a trebuit să fac față diferitelor provocări care mi-au apărut în cale.

Acesta nu a fost un lucru dificil, deoarece gândirea pozitivă mi-a fost un prieten de nădejde în toate aceste 5 luni și am reușit, astfel, să fac față cu brio tuturor acestor provocări.

Am rămas fără chirie, chiar când am ajuns, pentru că persoana respectivă s-a dovedit a fi una neserioasă. Astfel, am cunoscut niște români, care locuiau de mult timp în Madrid și m-au ajutat, ulterior, să-mi găsesc o locuință.

Când am ajuns în aeroportul din Madrid, nu era nici o persoană care să mă aștepte. Nici de această dată, nu a fost nici o problemă, pentru că am găsit, din nou, o doamnă care să mă ajute să ajung la destinație (pentru că era prima dată când călătoream cu metroul). "Ai reușit, felicitări!", îmi ziceam, în sinea mea, când vedeam că totul are o rezolvare. Dumnezeu mi-a scos în cale doar oameni cu suflet bun, care, astăzi, îmi sunt prieteni.

În sfârșit, prima zi de facultate la Universidad Politehnica de Madrid.

"Daniela, chiar ai făcut și acest lucru!, primul lucru care mi-a venit în minte, atunci când am intrat în curtea facultății. Studenți cu o energie foarte bună, profesori noi, limbă nouă, țară nouă, totul nou.

Altă provocare a fost să studiez în limba spaniolă, pentru că toți profesorii pe care îi aveam la cursuri, nu stăpâneau foarte bine limba engleză. Îmi amintesc că începeam cursurile la ora 8 dimineața, în fiecare zi, și terminam la orele 14. De fiecare dată, când aceste cursuri se terminau (cel puțin în primele 2 luni), ieșeam cu o durere de cap îngrozitoare. Studiam, deja, în limba spaniolă, deși eu nu facusem niciodată vreun curs de spaniolă.

Ei bine, cu mândrie, pot spune că după 5 luni, nivelul meu de limbă spaniolă, a ajuns la C1.

Dupa această experiență, engleza mea s-a îmbunătățit considerabil (pentru că vorbeam în engleză cu majoritatea studenților străini), francez, de asemenea, iar spaniola este noua limbă pe care mi-am însușit-o.

Cu timpul, mi-am făcut și prieteni, cu care îmi petreceam timpul liber, pe care i-am învățat să spună "România, te iubesc!", oameni pe care i-am făcut să își dorească să viziteze o țară, pe care ei o considerau mică și săracă, dar ceea ce nu știau era faptul că ea, țara mea, deține comori de neprețuit: munți înalți, mare albastră, o istorie frumoasă și, nu în ultimul rând, oameni frumoși, atât la suflet, cât și la chip.

Datorită acestui program Erasmus, am reușit să studiez într-un sistem total nou, iar acum sunt capabilă să fac o deosebire între sistemul universitar spaniol și cel românesc. Cu certitudine, majoritatea va spune că primul dintre ele, cel spaniol, este net superior celui românesc. Probabil veți rămâne surprinși, dar eu v-aș contrazice, deoarece și sistemul nostru are foarte multe părți pozitive.

Noi avem profesori cărora le pasă de tine și care știu să se comporte cu studenții străini, care aleg să studieze în România. În schimb, la universitatea gazdă, am avut și profesori cărora nu le-a pasat absolut deloc că sunt o studentă străină (reacția lor era una vizibilă, atunci când auzeau că sunt din România) și că faceam eforturi să le învăț limba. Din acest punct de vedere, aceștia nu au fost, deloc, indulgenți și poate că a fost nevoie să muncesc de două ori mai mult, decât ceilalți studenți veniți cu Erasmus.

Nici de această dată, nu m-am lăsat descurajată și le-am dovedit că “omul sfințește locul”, cum spune un proverb popular, că nu contează de unde vii, atât timp cât ai o educație foarte bună, atât timp cât știi să-l respecti, pe cei din jurul tău, indiferent de situație.

O altă diferență, care m-a frapat, a fost aceea că universitatea mea, de acasă, este dotată net superior, spre deosebire de universitatea gazdă. În timp ce noi avem amfiteatre modern mobilate, laboratoare în care ți-e mai mare dragul să intri, universitatea gazdă mai are de lucrat la acest capitol, pentru că laboratoarele unde făceam practicile de la curs, se aflau într-o clădire nu tocmai frumoasă, rece, fără culoare, de-ți treceau fiori pe șira spinării, atunci când o vedeai.

Un plus pe care l-am observat la cei din Madrid, este că aceștia se axează, mai mult, pe calitate, decât pe cantitate. Dar sunt convinsă că și sistemul universitar românesc se va îmbunătăți, din acest punct de vedere, în viitorul apropiat.

Lăsând la o parte toate aceste detalii, consider că această experiență este una “once in a lifetime” și nu trebuie ratată.

Datorită programului Erasmus+, mi-am ieșit din zona de confort, mi-am făcut noi prieteni, sunt mult mai responsabilă, am mai multă încredere în propriile-mi forțe, am descoperit o cultură frumoasă, am vizitat locuri noi, acum știu să vorbesc foarte bine 3 limbi străine și nu regret nici un moment că am ales să studiez la o universitate străină.

Amintirile pe care mi le-am făcut în toate aceste cinci luni, sunt unele care-mi vor rămâne în suflet toată viața. La 21 de ani, am plecat singură, pentru prima dată, în Madrid, am cunoscut oameni din Franța, Germania, Polonia, Mexic, Maroc, Italia, Norvegia, China etc, am gătit mâncare cu specific spaniol, am bătut la pas străzile Madridului, am mâncat cea mai bună ciocolată la ciocolateria San Gines, am vizitat Toledo, Segovia, Granada, Barcelona etc și am reușit să las o părere, mai bună, despre țara mea, oamenilor pe care i-am întâlnit în tot acest timp.

Conchid prin a spune că recomand această experiență, tuturor studenților dispuși să-și iasă din zona lor de confort.

Astăzi este momentul tău să arăți cine ești! Fii tu schimbarea pe care vrei să o vezi în lume!

